

O prezidentu Osvoboditeli, nebo také „tatičkovi“, jak ho familiárně nazývali naši prarodiče, toho bylo napsáno a řečeno mnoho. A v souvislosti s kulatým výročím vznikem Československa ještě mnoho řečeno bude, a je to dobře. My si připomeneme Masarykovu návštěvu Čáslavi, která upadla v zapomnění, pro dobový tisk to ale byla velká senzace.

Prezident Masaryk navštívil se synem Janem Čáslav 23. září 1922 a byl přivítán starostou Karlem Cibulkou. Po jeho výzvě vyšel na radniční balkon a promluvil k občanům města. Před tím navštívil za doprovodu zástupců Československé obce legionářské rodný dům hrdiny zahraničního odboje Bedřicha Havleny v Nové Lhotě. V Čáslavi si prezident prohlédl ostatky Jana Žižky z Trocnova, byl si prohlédnout jeho sochu a poté se vydal do hotelu Grand na malé občerstvení.

Z projevu prezidenta Masaryka citujme alespoň několik vět: „Občané a občanky! Přišel jsem do krásného a památného kraje. Ale kraj není památný jen svou půdou, nýbrž hlavně lidmi. To jste vy, kteří na této půdě pracují, myslí a tvoří. Pokračujte v tradicích svých otců a važte si dobyté svobody. Politická svoboda spočívá na mravních základech. Národ, který není v sobě mravný, pevný, politikou samou nemůže býti spasen. Já věřím v budoucnost vašeho kraje. Jsem šťasten, že jsem mezi vámi a že vám mohu slíbiti, co jste slíbili ústy svých mluvčích mně, že svobodu budeme hájiti a brániti až do smrti.“

Po smrti Tomáše Masaryka v dobovém tisku na jeho návštěvu zavzpomínal čáslavský starosta Karel Cibulka: „Vše probíhalo podle programu, jen s návštěvou městského archivu jsem měl starost. Pan ředitel Dlabáček mi odpustí, když to povím dle pravdy. Báli jsme se, rozpovídá-li se o Žižkových kostech, že ho nebude možno zastavit a překročíme pak minuty určené k návštěvě. Udělal jsem opatření, aby pana ředitele hlídali, a kdyby se trošku rozběhl, aby ho mírným zataháním za šos upozornili, že je čas přestat. Nebylo toho všeho potřebí. Vidím jako dnes prezidenta Masaryka, jak několikrát přešel kolem vitriny s lebkou Jana Žižky. Každou chvíli sundal skřípec, usilovně prohlížel vzácnou památku a vyptával se na to, na ono...“

Prezidenta Masaryka dnes vnímáme jako osobu váženou, ale jakoby z dávných časů, vážnou, historickou, neživotnou. Opak je ale pravdou. Byl to člověk laskavý, veselý, s velkým smyslem pro humor. Jeho projevy jsou aktuální dodnes. Naši současní politici by se od Tomáše Garrigua Masaryka nejen mohli, ale hlavně měli učit!

Ing. Vladimír Havlíček, foto archiv autora

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=0AdxRKsrq9Y>

{phocagallery view=category|categoryid=191|limitstart=0|limitcount=0}